

Stewardessen

Forsvarsministeren har fået en ung stewardesse i fødselsdagsgave.

Soldaterne entrede flyvemaskinen umiddelbart efter landing. Det var en hemmelig operation sat i værk af diktatoren selv. Forsvarsministeren skulle nemlig fejre sin 50 års fødselsdag, og han var højt værdsat af diktatoren, som derfor havde besluttet at give ham en fødselsdagsgave, som passede til hans sadistiske tilbøjeligheder.

For et stykke tid siden havde ministeren ved en privat og meget våd sammenkomst betroet til nogle andre fulde festdeltagere at hans hemmelige drøm var at se en ung, smuk flystewardesse blive torteret af en kvindelig forhørsleder. Et forhør uden grænser kaldte han det. Han selv skulle blot overvære det. Dette var kommet diktatoren for øre, og han besluttede at give sin minister, gode ven og drikkebror, en fødselsdagsgave der passede til hans ønsker. Derfor var soldaterne gået ombord i et langdistancefly, der lige var ankommet; et fly med fem unge stewardesser fra et fjernt nordisk land. Virkelig søde piger fra et sted på jorden med rigdom og ordnede forhold. Piger som snart ville få sig en slem forskrækkelse.

De fem piger blev nemlig kørt direkte til ministeriet og ført ned i kælderens. De var skrækslagne. De havde været i landet mange gange tidligere uden problemer og nu pludselig dette. Alle pigerne var veluddannede, veltrænede og feminine. De var mellem 22 og 32 år gamle og med nordisk klingende navne.

Uden nogen forklaring sad de i et 'Venterum'. Over en staldør i rummets ene ende stod der "Forhørsrum". En efter en blev pigerne hentet ind i forhørsrummet. Der gik lang tid imellem, og de kom ikke tilbage. De piger der stadig ventede, blev mere og mere rædselslagne. Til sidst sad Pia alene tilbage i rummet.

Omsider kom en en sorthåret kvinde i militæruniform ud fra forhørslokalet. Pia havde ikke set hende før, og hun rystede ved synet af kvindens mørke, gnistrende øjne. Kvinden slikkede sig om læberne med en hurtigt bevægelse. Det var en slags smil, drillende og forventningsfuldt. Hun vinkede ad Pia som bange fulgte med ind i det andet rum. Straks de var inden for døren blev Pia holdt fast af stærke arme. Et stærkt lys gjorde at Pia ikke kunne se tydeligt. Forsvarsministeren sad i den halvmørke del af rummet, han ventede på sin fødselsdagsgave. En gave uden begrænsninger.

Den mørke kvinde trak Pias uniformsnyderdel af hende med et ryk. Hun åbnede Pias uniformsskjorte

og med to snit af en lille kniv skar hun Pias BH fri. Pias unge bryster sprang frem gennem den åbne skjorte. Den mørkhårede kvinde begyndte at hun nulre Pias ene brystvorte. Pia var så angst at hun ikke forsøgte at bevæge sig (senere ville hun kæmpe vildt for at komme fri), men i hendes angst kom der noget nyt som hun i kæmpede imod. Det var fordi hendes brystvorte stivnede og strittede dristigt fremad.

Kvinden kiggede intenst på Pias ansigt. Så stoppede hun, gik ned i knæ og begyndte at kilde Pias kønsdele igennem de hvide satintrusser. Pias rødbrune kønshår kunne ses gennem det tynde stof. Men hele tiden kiggede kvinden op på Pias ansigt for at se hendes reaktion på den behandling hun blev udsat for. Pia kunne intet skjule. Hun rystede allerede ved den første lette berøring af sine skamlæber gennem stoffet. Og da den mørke kvinde klemte en smule om den ene skamlæbe gyste det langs Pias rygrad. Den mørke kvinde smilede:

"Jeg tror det er hende," sagde hun.

Min Gud, tænkte Pia, hvad vil de gøre ved mig? Kvinden skubbede Pias trusser ned. Hun gjorde det langsomt så alle i rummet havde fornøjelse af det. En velformet busk af rødbrune kønshår dukkede frem. Ministeren stirrede opmuntret. Disse naturlige unge piger fra de nordiske lande var simpelthen vidunder-

lige. Alle forhørslederne ønskede at få fat i den slags. De var så lette at gøre liderlige. Og torturen - pigerne troede aldrig rigtig på alvoren i de historier de havde hørt. Først når de skreg af smerte, ydmygelse og lid-erlighed, troede de på historierne.

Den barske kvinde skilte Pias skamlæber. Fjerlet kildede hun Pia på toppen af hendes klit. Pia reagerede voldsomt. Musklerne bag hendes faste maveskind trak sig sammen, og hun prøvede vride sig væk, men vagterne hold hende fast.

"Ahahah ... nnnhhh ... oh please dont do that ...
AAH HAAH HAAHHA ... "

Lydene fra Pia var en blanding af angst, overras-kelse og behag. Blot denne lille stimulering af hendes klitoris havde fået hende til at reagere stærkt, det var netop den slags følsomhed kvinden var på udkig efter. Det ville gøre torturen til en dejlig oplevelse for minis-teren.

"Ja, hun er den rigtige," sagde den mørke kvinde. Pia var nu ministerens fødselsdagsgave.

Resten af Pias tøj blev fjernet, og hun blev sat på en jernstol midt i rummet. Hendes ben fikseredes godt spredte med læderremme. Stolens høje ryg bøjedes 45 grader bagud. Hendes hovedet blev bundet til stolens hovedgærde med en panderem, så hun ikke kunne banke hovedet mod stolen og på den måde gøre

sig selv bevidstløs. Den øverste del af hendes krop fæstnedes med en bred rem lige under brysterne. Stolen var krum i ryggen, så hendes bryster strittede frem, som om de bød sig til: Giv mig tortur, pin mig, se brystvorterne, se hvor frække de er, de længes efter tortur.

"What are you doing? ... Please let me go ... Pleeaase."

I mørket holdt den tavse minister om sin stive pik. Han var fuld af forventning. Den mørkhårede kvinde genoptog de drillende bevægelser hen over Pias klitoris. Nogle gange ramte hendes negle så Pia følte det som katteklør. Kvinden førte en finger ind mellem Pias skamlæber, de var fugtige og afslørede verdens sande tilstand. På den måde drev kvinden Pia mod orgasme, men stoppede hele tiden, for stakkels Pia skulle ikke have orgasme.

Således legede kvinden med Pias kønsdele. Ministeren åndede tungt i halvmørket, han vidste at nu begyndte det skrappe. Kvinden drejede en tynd nål mellem sine slanke fingre. Et lille stykke fra spidsen sad der en skarp torn. Den glimtede i lyset. Kvinden viste nålen til Pia som stirrede vantro.

"W - w - what will you do with that ... ? Oh nonono."

Kvinden holdt nålen mod Pias kusse. Der var ingen

nåde. Med venstre hånd skilte kvinden Pias skamlæber, trykkede dem tilbage så klitten strittede frem.

"Måske er du én af dem som skal ha' lidt tortur for at det skal være rigtig godt."

Kvinden stak nålen i Pias klit.

"AAAAAAAAAAAAAAAAAAHHH ... "

Det var Pias værste mareridt. Det som ikke måtte ske, hendes sorteste drøm – tortur af kønsdelene; de livagtige drømme som altid havde gjort hende våd. Allerede som lille pige gav det hende glæde, og hun havde altid drømt om hvad man kunne gøre ved hendes klit, hvis bare det ikke blev alvor. Det som kvinden gjorde, sendte hvid smerte op i Pias hjerne. Hun troede ikke det kunne blive værre. Men det kunne det. Kvinden holdt nålen stille. Jeg elsker det her job, tænkte hun. Alle disse uskyldige piger som jeg kan give smerte med ganske små bevægelser. Hun skubbede nålen et stykke længere ind i den sitrende klitoris.

"AAAAAAAAAAAARRRGG HHNONONONO
PLEEEASE AAAA RRRGGG HHOOOOHH ... "

Nu troede stakkels naive Pia fra det pæne land højt mod nord at det ikke kunne blive værre, men kvinden drejede langsomt nålen, så den skarpe torn snittede inden i Pias kærlighedsknap. Det var som skulle den eksplodere ...

"Nonononono ... "

Pia var ved at miste sin kærlighedsknap.

"Kære barn, er det virkelig så godt. Måske skal vi prøve igen." sagde kvinden. Så begyndte Pia pludselig at tale. Ordene væltede ud af hende. Det var navne og adresser, navne på kontaktpersoner i den lokale guerilla. Tilskuerne var overraskede. De anede ikke at Pia sympatiserede med oprørsstyrkerne, som hun åbenbart gjorde små tjenester. Hvilken overraskelse. En ren bonus, en ekstra fødselsdagsgave. Ministeren lo højt og greb fastere om sin stenhårde pik.

Fra da af kunne intet stoppe den frygtelige kvinde i at give ministeren den fødselsdagsgave som han var blevet lovet. Fra skabet tog hun en gasbrænder, tændte den og indstillede flammen.

"Nu skal du virkelig synge, det bliver nok en blues."

Hun lod gasflammen slikke hen over nålen i Pias klit. Langsomt blev nålen gloende rød. Og stakkels Pia kunne ikke undslippe, hun sang og sang for den liderlige minister. Hele natten sang Pia. Først om morgenen henrettede de hende. Det skete med nålen, som kvinden denne gang stak i nakken på Pia.

Ministeren var glad. Det havde været hans bedste fødselsdag i mange år, og det havde været et forhør uden begrænsninger.